

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117221812
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117221812.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobkyne: J. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. E. X, XXX XX G., právne zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie 1.096,14 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/249/2017-38 zo dňa 22.01.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.096,14 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata peňažného zadostučinenia vo výške 1.096, 14 eur. Súd uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Prešov 11C/56/2016 bol žalovaný zaviazaný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.096, 14 eur a došlo k vyhláseniu neprijateľných zmluvných podmienok v úverovej zmluve vypracovanej žalovaným. Súd poukázal na ust. § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z. a uviedol, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Pre aplikáciu § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z. stačí, ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Ak bola spôsobilosť porušenia práva preukázaná, tak základ nároku je daný. Primerané finančné zadostučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 3 ods. 5 zákona na ochranu spotrebiteľa môže zodpovedať až finančnej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Poukázal, že doslovné znenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa zvädza k tomu, že porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi sa musí udiať kumulatívne, ale iba jazykový výklad k správne mu výkladu právnej normy nestačí. Prvoinštančný súd má teda za to, že cieľom zákonodarcu nebolo obmedziť počet prípadov, v ktorých sa spotrebiteľ môže domáhať primeraného finančného zadostučinenia, práve naopak, a preto v citovanej právnej norme spojku „a“ je potrebné vykladať vo význame „alebo“. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 251 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, a to v celom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Uviedol, že rozsudok neobsahuje žiadne dokázané skutočnosti, na základe ktorých súd prvej inštancie dospel k vzniku nároku na primerané

finančné zadostučinenie. Súd neuvádza žiadny dôvod vyplývajúci z dokazovania, ktorý zväžil, a na základe ktorého dospel k záveru, že výška 1.096,14 eur je výškou tohto nároku. Z vykonaného dokazovania dôvody výšky priznaného nároku nie je možné zistiť. V odôvodnení sa jednoducho nenachádzajú a nedá sa ani posúdiť, na základe čoho súd prvej inštancie vôbec rozhodol. Súd prvej inštancie poukázal na to, že nie je možné sa držať jazykového výkladu právnej normy § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z., v rozsudku neuvádza jej iný, ktorý by bol asi rozširujúci oproti zneniu právnej normy. Chýba označenie základných dôvodov a samotný výklad, ktorý prijal konajúci súd. Poukázal na potrebu rozsudok riadne odôvodniť.

3. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Z rozsudku vyplýva, že súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného z rozsudku Okresného súdu Prešov 11C/56/2016, ktorým bol žalovaný zaviazaný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie a došlo k vyhláseniu neprijateľných zmluvných podmienok v úverovej zmluve vypracovanej žalovaným. Tento rozsudok dostatočným spôsobom preukazuje to, čo súd prvej inštancie ďalej uvádza, že bolo preukázané porušenie spotrebiteľského práva zo strany žalovaného, ktoré bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Aj vyhlásenie neprijateľných zmluvných podmienok aj uloženie povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie signalizuje, že žalovaný porušil právo na ochranu spotrebiteľa a toto porušenie bolo spôsobilé privodiť žalobkyni ujmu. Súd prvej inštancie uviedol aj úvahu, ktorou sa spravoval pri stanovovaní výšky primeraného finančného zadostučinenia, keď okrem iného uviedol, že výška nemajetkovej ujmy môže zodpovedať až výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila. V danom prípade zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.096,14 eur, teda ujmy, ktorá žalobkyni reálne vznikla a na zaplatenie ktorej bol žalovaný zaviazaný rozsudkom 11C/56/2016, jeho rozhodnutie je teda plne preskúmateľné. Súd prvej inštancie sa vyjadril aj k výkladu ustanovenia § 5 ods. 3 zákona 250/2007 Z.z., keď uviedol, že správny výklad tohto ustanovenia je, že spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadostučinenie vtedy, ak na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi na ochranu spotrebiteľa. Odvolací súd sa stotožňuje, že toto ustanovenie naozaj nemožno vykladať tak, že musí byť súčasne preukázané porušenie práva alebo povinnosti ust. zákonom 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi, v takomto prípade by nedošlo k naplneniu účelu tohto zákona. Vecne správny je aj výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá výsledku konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorej trovy odvolacieho konania nevznikli. Neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.